

ชื่อ-สกุล-ฉายา(ภาษาอังกฤษและภาษาไทย) -

- Gabriel Alexus Xanchase The Black Magi of Gemini
- กาเบรียล อเล็กซ์ซัส ซานเชส ปราชญ์มนตราสี่ตำแหน่งเจมินิ

ภูมิลำเนา - เจมินิ

เพศ - ชาย

อายุ - ตอนเข้าปี1 อายุ 15 ปี (ตอนเข้าเรียน)

สีผม/สีตา - สีดำ ตาเขียวสีเงิน ตาขาวสีทอง

ส่วนสูง/น้ำหนัก - 175/65

วันเกิด 25/12

เผ่าพันธุ์ - มนุษย์

ประวัติ -

ซาริเอล ซานเชสเป็นเจมินิสายเลือดแท้ และเป็นหนึ่งในหัวหน้ากองอัศวิน นิสัยโดยส่วนตัวของซาริเอล เป็นคนชอบท่องเที่ยว สอดแนม แลกเปลี่ยนข่าวสาร เขาจึงชอบไปตระเวนชายแดนแถบวิทซ์และซาริสอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะวิทซ์ แม้เขาจะมีฝีมือที่เก่งกาจพอตัว แต่วันดวงดับก็มาถึง ป่าชายแดนแถบวิทซ์ ซาริเอลได้รับบาดเจ็บจากสัตว์ร้ายในป่า ท่ามกลางหิมะที่หนาวเหน็บ และความมืดมิดของราตรี ซาริเอลได้พบกับคาเอียน่า แม่มดสาวจากวิทซ์ ที่ออกมาหาของป่ากลางคืน คาเอียน่าได้พา

ซารีเอลกลับบ้านและรักษาให้ ไม่นาน ซารีเอลก็ฟื้นฟูสภาพร่างกายจนกลับมาเป็นปกติ ความใกล้ชิดได้เปลี่ยนความสัมพันธ์ของทั้งคู่เป็นความรัก แต่ไม่นานซารีเอลก็ต้องเดินทางกลับเจมิไนเพราะหน้าที่ของตน เขาได้ร้องขอให้คาเธียนากลับมาด้วย และแน่นอน ว่าเธอยินยอม ไม่นาน งานแต่งก็ถูกจัดขึ้นแบบเรียบง่าย ไม่นานนัก กาเบรียลก็ถือกำเนิด ครอบครัวที่อบอุ่น กาเบรียลเติบโตมาแบบนั้น พื้นฐานเวทมนตร์ง่ายๆจากแม่ และเทคนิคการเอาตัวรอดจากพ่อ คาเธียนาและซารีเอลจึงเปรียบเสมือนครูของกาเบรียลหลายๆ ตั้งแต่เล็ก ในวันหยุดกาเบรียลมันจะโดนพ่อและแม่หัวไปไหนต่อไหนเสมอ เนื่องด้วยทั้งคู่เป็นคนชอบเดินทาง แต่แล้ววันหนึ่ง หลังจากกาเบรียลอายุได้ 5 ขวบ ไม่นาน คาเธียนาก็ออกเดินทางไปเดมอสกับขบวนพ่อค้าแร่ เพื่อตามหาพืชมาปรุงยา แล้วหลังจากนั้น เขาก็ไม่เห็นแม่อีกเลย ซารีเอลเสียใจมากแต่ก็ไม่ลดละความพยายามในการตามหา ซารีเอลลาออกจากความเป็นหัวหน้ากองอัศวิน และทุ่มชีวิตทั้งหมดเพื่อตามหาคาเธียนา เขาฝากให้เพื่อนบ้านช่วยดูแลกาเบรียลให้ หลังจากนั้นไม่นาน ซารีเอลก็หายสาบสูญ ไม่ได้ข่าวคราวหรือการติดต่อกลับ จดหมายล่าสุดถูกส่งมาจากเมืองหน้าด่านเดมอส กาเบรียลจึงถูกส่งตัวให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไปโดยปริยาย และกลายเป็นเด็กเก็บตัว พุดน้อยมาตั้งแต่นั้น

แม้จะสูญเสียที่พึ่งทางครอบครัวไป แต่เขายังคงไม่ทิ้งวิชาความรู้ แม่สอนเขาเสมอว่าจงพึ่งตนเอง หากจะอยู่รอด ดังนั้น ไม่ว่าจะสกลทางด้านไหน เขาก็จะเติบโต และดิ้นรนด้วยตัวเองให้ได้ เด็กชายเติบโตขึ้นมาในบ้านเด็กกำพร้า ด้วยบุคลิกพุดน้อย กาเบรียลเลยไม่ค่อยมีเพื่อนในสถานเลี้ยงเด็กเท่าไรนัก ทางผู้ดูแลเลยมอบหมายหน้าที่เขาให้ช่วยดูแลเรื่องความสะอาด และนั่น ทำให้เขาได้รู้จักกับ ลุงเบรุ ภารโรงของบ้านเด็กกำพร้า ทหารใหญ่วัยเกษียณโชคดี ลุงเบรุจึงเปรียบเสมือนเพื่อนหลายๆในชีวิตเขา สอนเรื่องการเดินหมาก ลุงแกบอกเสมอว่าหมากกระดานก็เหมือนการรบ นอกจากต้องใช้สมองแล้ว การใช้คนหรือตัวเบี้ยให้เหมาะกับหน้าที่ก็สำคัญ เพียงแต่ลุงเบรุก็มีข้อจำกัด เขาไม่ใช่ทหารยศใหญ่โต เป็นเพียงทหารราบเท่านั้น ‘หากจะยิ่งใหญ่ ศิษย์ต้องมีครูที่ดี’ เขาถือคตินี้มาตลอด อยากรู้มากกว่านี้ ก็ต้องขวนขวาย กาเบรียลได้มีโอกาสติดสอยห้อยตามลุงเบรุไปช่วยซื้อข้าวของเครื่องใช้สำหรับบ้านเด็กกำพร้าบ่อยๆ เลยมีโอกาสได้ไปเที่ยวที่หอสมุดสีดำบ้าง เพียงแค่วันแรกที่ก้าวเข้าไป เหมือนเด็กเจอซูมรี่ย์ ตำราความรู้ทางการรบ เป็นสิ่งเดียวที่ทำให้เขายังไม่ลืมห่อหากซักวันหนึ่งพ่อกลับมา เขาอยากเป็นคนที่ทำให้พ่อภูมิใจ ดังนั้น ทุกโอกาสสำคัญหรือวันหยุด เขามักจะติดสอยห้อยตามลุงเบรุไปอ่านหนังสือที่หอสมุดบ่อยๆ อย่างน้อย 2 อาทิตย์ครั้ง และไปขลุกทั้งวันจนลุงเบรุที่ทำธุระซื้อของเสร็จมารับตอนเย็น

ตลอดระยะเวลามากกว่า 4 ปีที่เด็กชายอุทิศเวลาว่างให้กับการอ่านหนังสือในห้องสมุด เพียงแต่เป็นเพียงการท่องจำตามตำราเท่านั้น แม้จะพยายามใช้ความเข้าใจ หากขาดครูที่ดี มีดเหล็กเนื้อดีก็

ยังคงที่ไม่มีใครมีความคม "ผีประจำห้องสมุด" ฉายาของกาเบรียลที่ได้มาโดยไม่ตั้งใจ เพราะเขาจะชอบจัดหนังสือเข้าชั้นและช่วยทำความสะอาดเสมอจริงๆ เจ้าตัวไม่ได้เจตนา แต่พอเห็นหนังสือวางพิศขึ้นมันเลยอดไม่ได้ เพราะด้วยที่เจ้าตัวเป็นคนเงิบๆ ฉายา ผี เลยได้มาแบบไม่ได้ตั้งใจ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องสมุดไม่อาจรอดพ้นสายตาของ "ลูเซียส อัลเคิล" เมใจสีดำในขณะนั้นไปได้ ลูเซียสเป็นเจมิในสายเลือดแท้ผู้แสนจะมากเล่ห์ แม้ภายนอกเขาเป็นชายวันกลางคน 40 ปีที่ดูจะดูยืมแย้ม อ่านอารมณ์ไม่ออก แต่บรรยากาศลึๆ กลับมีบางสิ่งที่น่าเกรงขาม

แม้กระทั่งลูเซียสเห็นถึงความตั้งใจที่แน่วแน่นี้ ตอนอายุได้ 9 ขวบปีจากฉายาผีประจำห้องสมุดก็ได้กลายเป็นความจริงแต่เลื่อนขั้นมาเป็นเบ๊แทน ด้วยความขี้นของลูเซียส เขาได้รับกาเบรียลเข้ามาทำงานรับใช้ในห้องสมุดจริงๆ แม้จะผิดคาดไปหน่อย แต่สำหรับกาเบรียล มันก็ไม่ได้แย่นัก อย่างน้อยคงได้เรียนรู้อะไรใหม่บ้าง คิดแบบนั้นมานานสิ่งที่ได้ก็แค่อ่านเพิ่มและจำเพิ่มมากขึ้นเพิ่มเติมมีเป็นเพื่อนเดินหมากให้กับลูเซียสในทุกเย็น มีออกทริปเป็นเด็กยกของบ้างเล็กน้อย ตามแต่ลูเซียสอยากจะลากพาไป ในวัย 11 ปีของกาเบรียล เขามั่นใจว่าทักษะการคิดนั้นพัฒนามากขึ้น สวนทางกับทางกายภาพที่โตแต่ส่วนสูง เพียงแต่เวทมนตร์ที่เขาไม่รู้จะไปเรียนจากใคร แม้เขาจะควบคุมเวทพื้นฐานได้ดี คงต้องขอบคุณเชื้อสายทางแม่ เลี้ยวเล็กๆ ในตัวเขา แต่ก็อยากพัฒนามากกว่านี้ ลูเซียสก็ดูเป็นฝันที่ลมแล้ง หมอนั่นขี้แก้ง และขี้หยอกไปวันๆ หลอกใช้งานเขาไปเรื่อยๆ ก่อนที่เขาจะสิ้นหวัง ลูเซียสก็ลั่นกระดิ่งเรียกไปเล่นหมากกระดานยามบ่ายเหมือนอย่างเคย "ชนะให้ได้" เป็นคำกล่าวเดียวของลูเซียส เกมดำเนินไปเรื่อยๆ เป็นฝั่งกาเบรียลเองที่โดนไล่ต้อนจนจนมุม สีหน้าเรียบเย็นซ้ำของเขา ทำให้ลูเซียสอ่านอารมณ์ลำบาก ในขณะเดียวกัน สีหน้าที่ยิ้มแย้มของลูเซียสตลอดเวลา ก็ทำให้เขาเดาทางอีกฝ่ายลำบากเช่นกัน คิงของเขากำลังจะโดนรุกราน เพียงชั่วการเดินทางเบ๊สี่ด้านทางฝั่งเขาเพียงตัวเดียว เกมทั้งกระดานก็พลิก และรุกราน ลูเซียสแปลกใจเล็กน้อย ตั้งแต่เล่นมาหลายร้อยกระดาน สามารถนับนิ้วเพียงมือเดียวได้ว่ากาเบรียลชนะเขาก็ครั้ง ฟลุค, โชค หรือวางแผนไว้แล้วกันนะ ลูเซียสได้แต่คิดแบบนั้น แต่พอมองสปายตาของเด็กน้อยตรงหน้าก็เข้าใจได้ทันที ว่าทุกอย่างบนกระดานวางแผนไว้แล้ว หลอกให้ตายใจ แล้วพลิกเกมด้วยเบ๊เพียงตัวเดียว หากอยู่ในสนามรบนับว่าบ้าดีเดือดไม่เบาที่เขาทุกอย่างไปเสี่ยงเพื่อชัยชนะที่ริบหรี่ แต่นับว่าเป็นการตัดสินใจที่เด็ดขาดดี หากกองทัพลั่นหวัง ย่อมต้องการขุนพลที่มองเห็นแสงสว่างท่ามกลางความมืดมิด และทำทุกทางเพื่อชัยชนะ ถ้าไม่รอดก็ตาย เป็นเด็กที่บ้าดีเดือดดีแท้ชัดสีหน้านั้นชะมัด นิยามจำกัดความของกาเบรียลในความคิดลูเซียสได้เปลี่ยนไป นับแต่นั้นมา จากเบ๊ห้องสมุดก็ได้ไต่เต้าขึ้นมาเป็นผู้สืบทอดของเมใจแห่งหอสมุดสีดำนับแต่นั้น กาเบรียลได้ย้ายเข้ามาพักที่หอสมุดถาวร แม้จะเป็นผู้สืบทอดแล้ว แต่

หน้าที่ของกาเบรียลก็ยังไม่เคยเปลี่ยน เป็นคนเดิม เพิ่มเติมคือคลาสเรียนเพิ่มทางด้านเวทมนตร์กับ ลูเซียส และการผจญภัยแปลกๆนานๆครั้งทั่วเอเดนกับลูเซียส เหตือนโดนเคียวมากขึ้น...แม้กระทั่งตัว กาเบรียลเองก็รู้สึกได้ว่าลูเซียสเข้มงวดขึ้นนิดหน่อย แต่ยังคงทวนประสาทเท่าเดิม จะให้เบ๊ฉันทไปเป็น ไก่อ่อนในโรงเรียนพระราชินีได้ยังไง เหตุผลง่ายๆ จากพวกคนนิสัยไม่ยอมแพ้ และแน่นอนว่ากาเบรียลเองก็ไม่ขัดข้อง เพราะเขากระหายที่จะพิสูจน์ตนเองเช่นกัน หากแข็งแกร่งมากพอ เขาจะไปตามหาพ่อแม่ของเขาได้ไหมนะ เป็นประโยคที่อยู่ในหัวมานานหลายปี จนกระทั่งอายุ15 กาเบรียลก็ได้สอบเข้าโรงเรียนพระราชินี

เวทเภา เป็นเวทชนิดของกาเบรียลผ่านทางคาถาประจำตัว ดึงเงาจากสิ่งต่างๆมาสร้างอาวุธและ โล่ เพื่อต่อสู้และป้องกัน หากกางเขตอาคมเภา ศัตรูที่มีจิตมุ่งร้ายหรือต้องการฆ่าจะต้องสู้กับอัศวินเภา เนื่องด้วยพลังเวทของกาเบรียลยังไม่สูงมากพอ เขาจึงสร้างได้เพียงกลุ่มก่อนเภาที่ไร้รูปร่างขึ้นมาเพื่อปกป้องตัวเองเท่านั้น และเขตอาคมเภานี้ กาเบรียลเริ่มพัฒนาขึ้นและใช้ได้ครั้งแรกในปี 4 พร้อมกับ เภาหนึ่งตน จนเวลาล่วงเลยผ่านไปถึงปี 6-7 อัศวินเภาจึงเพิ่มขึ้นมาเป็น 2 หากแต่หลังจากการปลุก อัศวินเภาแล้ว กาเบรียลอาจจะต้องเปลี่ยนคาถาใหม่เพราะสื่อเวทมนตร์จะเสื่อมสภาพไว จึงมักจะโดน ลูเซียสเฆี่ยนอยู่บ่อยๆ หากไม่จำเป็นถึงชีวิต เขาก็คงไม่ใช่

อายุ	เขตอาคมเภา (เมตรจากผู้ร้ายเวท)	อัศวินเภา (ตน)
18	2	1
19	2	1
20	3	2

ภาพร่างหรือบรรยายลักษณะตัวละครในชุดนักเรียน

- ใส่ชุดตลอดเวลา เภาจากชุดติดบั้งใบหน้า ทำให้เห็นหน้าตาของกาเบรียลไม่ค่อยชัดเจน

อายุ	น้ำหนัก	ส่วนสูง
------	---------	---------

15	47	155
16	50	156
17	58	175
18	60	180
19	63	183
20	64	185

•

อื่นๆ -

- พาหนะ - นกกระจอกเทศ ชื่ออิกริส
- พุดน้อย ไม่ค่อยพูดตลกหน้าตาย
- โกรธยาก
- นอนเป็นหลัก ไม่ต้องแปลกใจถ้านอกคลาสเห็นหมอนี่หลับตลอด
- ถนัดมิดลันและดาบ แต่ถ้าจะให้ดี ถนัดเวทมนตร์มากที่สุด

Relationship

ชื่อตัวละคร		